

Els artistes que van participar en l'homenatge a Carles Fages de Climent, fotografiats abans de començar l'acte. / XAVIER CASTILLÓN.

Fages, el mestre de la faràndula

● «És el mestre de la faràndula», opina el cantant Jaume Arnella sobre l'escriptor Carles Fages de Climent (Figueres, 1902-1968). Oblidat o marginat en els cenacles literaris, Fages ha atret, en canvi, l'interès d'alguns dels cantants i músics més irreductibles d'aquest país, que han hagut de seguir un camí gairebé iniciàtic per explorar els seus textos, intromissibles a les llibreries fins fa poc.

El Centenari Fages, amb l'afinada operació per recuperar el poeta que coordina Rafael Pascuet per designació de l'Ajuntament de Figueres, està aconseguint canviar radicalment la recepció de l'obra literària de l'autor de *Somni de cap de Creus*.

Entre les iniciatives que s'han sumat a aquesta revaloració de Fages hi ha el seguit d'activitats que li ha dedicat la Casa de Cultura de Girona. Un d'aquests actes va reunir abans-d'ahir per primer cop en un escenari tots els cantants i músics que han difós la poesia de Fages.

El periodista Toni Soler va presentar la vetllada evocant l'amistat de la seva mare, la desapareguda poe-

tessa Carme Guasch, amb Fages i recordant amb gràcia un dels epigrames més celebrats de l'homenatjat. Una hipnòtica música de Pascal Comelade va acompanyar la subtil lectura de diversos textos de Fages a càrrec d'Enric Casasses, poeta que troba en l'autor empordanès un referent literari de primera magnitud. El suggestiu suport d'Antoni-Olaf Sabater al piano i als teclats va ajudar a dibuixar l'atmosfera adequada per tal que Quico Pi de la Serra recreés alguns epigrames d'una manera original amb un eco de cant gregorià.

L'únic cantant que no va interpretar cap text de Fages va ser Jaume Arnella, que va estrenar el *Romanço de Carles Fages de Climent, amb motiu del centenari del seu naixement, en què es canten algunes anècdotes i triflgues de la seva singular vida*, amb el qual va proposar una divertida i documentada aproximació a la biografia de l'homenatjat.

En sintonia amb el vessant més naif de Fages, Josep Tero va cantar amb sentiment *Plou i fa sol*.

Com el sabater d'Ordís, Pau Riba

va dirigir la tramuntana amb un pal i va aportar la pinzellada més mítica de la nit amb un replantejament impactant del seu *Ventfonia*.

Concis i ajustat, acompanyant-se ell mateix al piano amb un gust minimalista, Xavier Falgaronava transmetre amb efecte uns dissenys de pau per a l'any nou a partir d'una lúcida declaració monosil·làbica extreta de *Poema dels Tres Reis*.

El contrabaixista Marcel Casellas va mostrar una faceta poc coneguda de la seva capacitat artística dient amb una sorprenent facilitat narrativa alguns fragments de *Les bruixes de Llers* que ha incorporat al seu espectacle *La bruixa de Llers*, en que relata la persistència dels embruixos en aquesta localitat de l'Alt Empordà.

Gemma Pla, Lurdes Rimalló i Mireia Mena van deixar clar que valdrà la pena seguir el trio que formen, De Calaix. Amb un aire distes, propici per a la improvisació, per acabar per escampar a cappella alguns sucosos epigrames. El mestre de la faràndula s'ho mirava feliç des dels cartells projectats entorn de l'escenari.